

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
а Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
а Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 266. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 7-го ГРУДНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 7, 1978 No. 266. VOL. LXXXV.

Округа УНС в Аллентавні відбула організаційні збори

Істон, Па. — У суботу, 4-го листопада Аллентавський Окружний Комітет Відділів УНС відбув організаційні збори в Українсько-Американському Горожанському Клубі, де також відбулася забава з нагоди 85-річчя "Свободи".

Голова Аллентавської Округи УНС, Анна Гарас, яка також є головною радницею, попросила Михайла Колодуба, почесного голову Округи, до виголошення молитви. Вона привітала відділових представників Округи, як теж Марію Душник, заступницю головного передсідника УНС, та Степана Гавриша, старшого обласного організатора УНС.

Марія Душник на початку своєї промови зложила присягання Округі за виповнення своїх клятв на 84,5 відсотка в останньому році, організуючи 93 нових членів до УНС, та Анні Гарас, яка організувала 42 члени з того числа. Також, всі 11 Відділів Округи організували нових членів. Вона згадала, що Анна Гарас, як секретарка 47-го Відділу УНС була багато разів жіночим чемпіоном УНС та в одному році загальним чемпіоном УНС. Промовець згадала, що цього року Округа організувала вже 59 нових членів до успіш-

(Закінчення на стор. 4)

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІМ. Д-РА ВАСИЛЯ СТЕФУРАКА НА ФКУ ПЕРЕВИЩИВ 100 000 ДОЛЯРІВ

Чикаго. — Якраз у славний, пропам'ятний для українців, історичний день — 1-го листопада відбулась Чикаго ц.р., зустріч представників Фонду Катедри Українознавства (ФКУ) з п-і Емілією Стефурак, для обговорення деталей про встановлення в Гарвардському університеті стипендійного фонду ім. д-ра Василя Стефураса.

Кожнорічні стипендії, які даватимуть відсотковий прибуток з основного капіталу того фонду призначені для студентів — докторантів, які спеціалізуються в студіях українистики. Стипендії призначуватимуться в порозумінні з ФКУ дирекції Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

На зустріч прибули: мгр Йорку — голова ФКУ, мгр Степан Хемич, з Кембриджу — член Головної Екзекутивної, один з видатних діячів ФКУ молодшого покоління, д-р Адріан Сливко, який є місцевим комітетом ФКУ репрезентували — д-р Ілля Мула, давній студент українського гарвардського проекту і докторант історії Юрій Гасцький, науковий співробітник УНІУ.

Пані Стефурак передала голові ФКУ імпортанту суму у висоті 92 тисячі доларів. Попереднє панство Стефураків вносило на фонд українських студій в Гарварді — 10 тисяч доларів. Ці дві плати становлять тепер новостворений стипендійний фонд ім. д-ра Василя Стефураса у висоті 102 тисячі доларів.

Сп. п. д-р Василь Стефурак, видатний громадянин, гордий син Гуцульщини, меценат української науки помер в Чикаго, 1-го квітня ц.р. Його Дружина, знаючи його бажання, без проволікання поробила потрібні заходи для створення згаданого стипендійного фонду. Д-р Стефурак був взором українського лікаря — чутливою людиною на болі й потреби людей нашої спільноти. Він був активним і творчим членом нашої громади.

(Закінчення на стор. 4)

На Різдвяній виставці в Голл оф Саєнс відбудеться Український День

Флашінг Медовс Парк, Квінс, Н. Й. — Тут, від 25-го листопада ц.р., між іншими народними виставками, прокотиться теж Українська Різдвяна Виставка, яка триватиме до 31-го грудня.

У рамках цієї виставки у суботу, 9-го грудня ц.р., від 12:30 до 1:30 по полудні відбуватиметься Український День з відповідною програмою. Виконавці цієї програми — це хор "Молода Думка", під диригентурою Станіслава Косова, аккомпанюватиме хорів на фортепіані Людмила Молдавська; студія Українського Народного Балету з Озон Парку під керівництвом Ульяни Куницької-Шмері-

ковської; Школа Кобзарського Мистецтва під орудою о. архієпископа С. Кіндзеряго-Пастухова, сольоспів — Лариса Магун-Гурин та українські танцюристи з Флашінгу під керівництвом Ольги Войчик. Майстром церемонії буде відома актриса Лариса Кукрицька-Лисняк, координатором програми — Оксана Кузишнін.

Влаштування програми Українського Дня уможливили фонди з Нью-Йоркської Стейтської Ради Мистецтва. Саму Українську Різдвяну Виставку, яка, як згадано, триватиме до 31-го грудня, підготував 28-й Курінь УПС, "Верховинки".

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ В ЛИСТОПАДІ Ц.Р.

До Головної Канцелярії УНСОЮЗУ наспіло в листопаді 1978 р. 213 аплікацій нових членів, що їх прислали такі секретарі і організатори:

По 5 і більше аплікацій надіслали: С. Гавриш (83) — 7, Христіна Фуґа (269) — 7, В. Палідвор (204) — 6, о. С. Біляк (322) — 5.

По 4 аплікації надіслали: В. Квас (88), В. Бойд-Борисевич (94), Р. Татарський (94), Т. Дула (163), Б. Дейчаківський (233), М. Кігічак (240), Стела Федик (292), В. Гавриляк (316), І. Бабяк (324), Олександра Яворська (344), В. Попович (367), Я. Гуменюк (426), Т. Лялька (467).

По 3 аплікації прислали: Анна Гарас (47), М. Шеремета (70), С. Шилькевич (116), В. Реф (120), Марія Гаравус (127), І. Скіра (153), Анна Ремік (238), І. Чабан (242), І. Чопко (271), В. Стригун (336), Р. Припхан (399), Дарія Манило (474).

По 2 аплікації прислали: П. Шевчук (13), О. Зинюк (15), П. Головачук (42), Д. Головатий (53), І. Бурний (64), І. Серант (86), І. Ярчак (113), М. Сорока (136), Стела Раєн (171), М. Мартиненко (245), Е. Баріла (268), С. Іванішній (276), С. Кравець (277), Е. Макар (340), М. Захарко (349), Ю. Цегельський (368), П. Крепін (369), П. Тарнавський (375), В. Євтушенко (422), М. Малинівський (437), Д. Заневич (441).

По одній аплікації нових членів надіслали 58 секретарів і організаторів. Разом Головна Канцелярія УНСОЮЗУ одержала 213 аплікацій нових членів.

ФРАНЦІЯ ПІДПИСАЛА ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР З КИТАЄМ

Париж. — Франція і Китайська Народна Республіка підписали довготерміновий договір, який охоплюватиме покищо 13,6 більйона доларів і буде в силі до 1985 року. Цей договір поставив Францію в упривілейоване становище, бо фактично перед іншими європейськими країнами і З'єднаними Штатами Америки в торговельній конкуренції щодо нововідкритих китайських ринків. Договір в Пекіні підписав французький міністер для закордонної торгівлі Жан Франсуа Деніо і його відповідник у китайському уряді, Лі Чінг. Економічні спеціалісти стверджують, що це перший довготерміновий договір, що його підписав в останньому часі комуністичний режим в Пекіні із західною демократичною країною.

Під час підписання договору був також присутній заступник прем'єр-міністра КНР Тенг Гіао-пінг, який виступив з того приводу коротку промову, наголошуючи на важливості вклада китайців у цих переговорах. Договір охоплює дуже широку сферу торговельної взаємодії між Пекіном і Парижем і французька амбасада в Китаї, яка ввесь час зацікавлена розвитком подій в КНР і тому французький уряд міг своєчасно займатися становищем до кожної справи, чого не могли робити інші, в тому числі ЗСА. У зв'язку з новим договором Франція тепер матиме можливість розбудувати свій торговельний департамент при амбасаді, а французькі компанії відкриють свої бізнеси в Пекіні.

Політичні спостерігачі стверджують, що Франції дуже допомогли давньоіснуючі зв'язки між Пекіном і Парижем і французька амбасада в Китаї, яка ввесь час зацікавлена розвитком подій в КНР і тому французький уряд міг своєчасно займатися становищем до кожної справи, чого не могли робити інші, в тому числі ЗСА. У зв'язку з новим договором Франція тепер матиме можливість розбудувати свій торговельний департамент при амбасаді, а французькі компанії відкриють свої бізнеси в Пекіні.

Франція, однак, дуже вдоволені підписанням договору, бо хоч обмін покищо не даватиме великих зисків, але зате злізків, або принаймні значно зменшить безробіття і загальноскріпиться французьку економіку.

Політичні спостерігачі стверджують, що Франції дуже допомогли давньоіснуючі зв'язки між Пекіном і Парижем і французька амбасада в Китаї, яка ввесь час зацікавлена розвитком подій в КНР і тому французький уряд міг своєчасно займатися становищем до кожної справи, чого не могли робити інші, в тому числі ЗСА. У зв'язку з новим договором Франція тепер матиме можливість розбудувати свій торговельний департамент при амбасаді, а французькі компанії відкриють свої бізнеси в Пекіні.

СОВЕТСЬКИЙ ДИРИГЕНТ К. КОНДРАШІН ВИБРАВ ВОЛЮ

Амстердам, Голландія. — Кіріл Кондрашін, один з найкращих диригентів симфонічних оркестрів СРСР, який довго вів повороту до Москви і зажадав права на перебування в Голландії, де він минулої суботи, 2-го грудня, закінчив дводневний гостинний виступи з голландською симфонічною оркестрою Концертгебуу.

Пресові агентства подали до відома, що Кондрашін повідомив речників голландської оркестри через своїх приятелів, що він і його дружина Ніна не бажають повертатись до СРСР, де вони залишили троє дорослих дітей. Як причиною Кондрашін подав обмеження советськими властями його права на свободу мистецького вислову, — заявили речники Концертгебуу. Ще в понеділок, 4-го грудня, Кондрашін і його дружина перебували в якості гостей у приятелів.

Кондрашін, якому 64 роки, є одним з найбільш відомих советських диригентів. Будучи в зароді московської філармонічної оркестри від 1960 року, він значно підвищив до піднесення її музичного рівня та поширив її репертуар творами таких композиторів, як Моцарт, Гайдн, Дебюссі, Равель, Малер і Стравінський. На Заході Кондрашін славилося своїм виступом в 1958 році з американським піаністом Вен Клайбном, який здобув першу нагороду в конкурсі ім. Чайковського в Москві. Кондрашін і Вен Клайбін награв на платівки Чайковського "Концерт ч. 1. і Рахманінова "Концерт ч. 3", які до сьогодні втілюються великою популярністю серед любителів музики.

У 1948-1949 роках Кондрашін був відзначений сталінськими преміями, а в 1972 році він одержав найвищу мистецьку відзначу СРСР — звання "народного артиста СРСР". Вже в 1950-их роках Кондрашін виступав в різних країнах Заходу як диригент-гостьовий симфонічний оркестр і як диригент московської філармонії.

Президент Афганістану відвідує ССРС

Москва. — Афганістанський президент Ноор Моаммед Таракі 4-го грудня ц.р. прибув до Москви з офіційною візитом, метою якого є встановлення ближчих зв'язків з Советським Союзом. Від часу коли прокомуністична Народно-демократична партія в квітні ц.р. захопила владу в Афганістані, Таракі не виїжджав за кордон, хоч вдержував зв'язки з ССРС за посередництвом афганістанської амбасад в Москві і через виступників ССРС в Афганістані. Таракі вже відвідав розмову з генеральним секретарем ЦК КПСС Леонідом І. Брежнєвим. Він має намір зустрітись також з іншими советськими лідерами.

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА ДО ВІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЙНИХ РІЧНИЦЬ ВИДАНЬ УНС В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Головне, що треба ще вчинити, це поінформувати широкий загальний громадський світ світової метрополії про запланований на суботу, 16-го грудня, Ювілейний Бенкет, що ним місцевий Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу, під протекторатом Головного Екзекутивного Комітету УНС, відзначить ювілейні річниця появи періодичних публікацій УНС: 85-річчя "Свободи", сьогодні найстаршого українського щоденника в світі, включно з Україною, 45-річчя англійського "Українського Тижневика" та 25-річчя дитячого журналу "Веселка" — стверджено тут на нарадах окремого Комітету, який займається влаштуванням цієї ювілейної імпрези. Народи Комітету відбулися минулого понеділка, 4-го грудня, в приміщеннях адвокатського бюро головного радника УНС д-ра Аскольда Лозинського, і в них взяли участь: голова Окружного Комітету Відділів УНС д-р Іван Серант, який проводив нарадами, головний передсідник УНС д-р Іван Фліс, заступниця головного передсідника пані Марія Душник, головний радник УНС д-р Аскольд Лозинський і Микола Хоманчук та д-р Олександр Соколин, який приготував відповідну виставку видань УНС в готелі Рузвелт (Медісон свеню і 45-та вулиця), в якому відбувається Ювілейний Бенкет, мгр Іван Винник, якого запрошено на майстра церемонії Бенкету, імпрезовий референт Степан Чума, який займається організацією мистецької програми під час Бенкету, та Михайло Юзєнєв. З інформації голови д-ра Серанта та інших членів Комітету виходить, що вся основна підготовка до Бенкету вже виконана, включно з замовленням залу та устійненням страв, що їх подаватимуть бенкетовим гостям. Надруковано та вислано на адреси ряду органі-

зацій і деяких осіб окремі запрошення, але під час наради постійно підкреслювалося, що запрошені до участі в цьому Ювілейному Бенкеті всі громадяни, бо запрошення вислано тільки тим, чия адреса була "під рукою". Інформуючи про підготовку мистецької програми, С. Чума згадав зокрема про виступ солістки, сопрано Лариси Магун-Гурин, ансамблю "Промінь" під кер. Богдани Волянської і довголітнього фелетоніста "Свободи" ред. Івана Керницького-Іскра та про деякі "непопулярні" і про виступ маленької чатки "Веселки" Ярники Ференцевич. Точна мистецька програма буде своєчасно проголошена. На промові під час бенкету запрошено довголітнього головного редактора "Свободи" і тепер редактора емерита Антона Драгана.

Бенкет, як уже згадано і як відомо з оголошень, відбуватиметься в суботу, 16-го грудня, в бенкетовій залі готелю Рузвелт при Медісон свеню і 45-й вулиці в год. 7-й вечора. Зголошення участі в цьому Ювілейному Бенкеті (даток 25.00 дол.) вислати на адресу: А. Лозинський, Ескв., 98 Друга свеню, Нью Йорк, Н. Й., 10003.

Бенкет в суботу буде попереджений Пресовим Панелем з участю редакторів "Свободи", "Українського Тижневика" і "Веселки", що його влаштують, у поєднанні з Окружним Комітетом Відділів УНС, спільно Управі Спілки Українських Журналістів Америки (СУЖА) та Літературно-Мистецький Клуб у приміщеннях цього Клубу при Другій свеню в п'ятницю, 15-го грудня, в год. 7-й вечора, про що будуть окремі повідомлення.

Учасники наради висловили багато надій на численну участь у влаштуванні ювілейних імпрез періодичних видань УНСОЮЗУ, зважаючи на їх службущий Громаді.

ПЕРЕДАЛИ СПИСОК УКРАЇНЦІВ, ЯКІ БАЖАЮТЬ ВІЙХАТИ З ССРС

Париж, Франція. — Як тепер інформують французькі агентства, колишній французький міністер Бернард Стасі використав нагоду перебування у Франції міністра закордонних справ ССРС Андрія Громики минулого жовтня, щоб передати советській амбасаді список українців, які бажують виїхати з ССРС.

Бернард Стасі, який в 1973 році займав пост міністра закордонних територій в уряді прем'єра П'єра Мессєра, є під час пору заступником президента і речником Центристської партії. Він заявив кореспондентам, що листу приготував колишній український дисидент Леонід Плюш, який від січня 1976 року проживає у Франції.

ПЕРЕСЛІДУЮТЬ СИНА ЗА ВІДМОВУ БАТЬКА СПІВПРАЦЮВАТИ З КГБ

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо повний текст заяви Василя Січка до Президії Верховної Ради ССРС у якій він зрікається громадянства ССРС та просить про дозвіл виїхати до ЗСА для закінчення вищої освіти. Цю заяву одержало Представництво Української Гельсінкської групи за кордоном.

Василь Січко і його батько Петро - є членами Української Гельсінкської групи. "Я, Січко Василь Петрович, 1956 року народження, український, бувший студент Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка, відмовляюся від громадянства СРСР у зв'язку з тим, що мене незаконно, в наслідок гоніння і травлі протягом двох років, виключили з Київського університету за факультету журналістики (наказ про виключення № 506 від 20 липня 1977 року) і вимагаю дати мені право на еміграцію в Сполучені Штати Америки для здобуття прибутку й освітлення вищої освіти в цій країні. Свій паспорт громадянина РСРП (серія ХІ-НС № 687-717) виданий Ділописним РВВС Івано-Франківської області, та свій військовий квиток (серія ІК, № 3556733), виданий Долинським райвійськоматом Івано-Франківської області, я здаю у відділ внутрішніх справ Московського райвійськомату міста Києва, де я в даний час прописаний, разом з копією заяви про вихід з громадянства СРСР. (Закінчення на стор. 3)

Відзначення 70-річчя проф. д-ра В. Янева

За почесним столом (зліва): проф. д-р Юрій Старосольський, Ювілят проф. д-р Володимир Янів і його дружина Софія.

Нью Йорк (Роман Голієв) — 18-го листопада ц.р. Об'єднаний Український Письменників "Слово". Делегатура й Фондация УВУ і ряд інших організацій Нью Йорку вшанували, тут в Українському Народному Домі ректора Українського Вільного Університету проф. д-ра Володимира Янева з нагоди його 70-річчя.

Розпочинаючи програму вечора проф. д-р Василь Лев привітав Ювілянта від імені Делегатури УВУ в ЗСА. Накресливши його життєвий шлях він звернув увагу на велику наукову спадщину проф. д-ра В. Янева, яка нараховує понад сто кілька рубрик. Проф. Юрій Старосольський згадав про молоді роки Ювілянта, його активну працю в Пласті, й трудну в той час громадсько-політичну працю під польською займанщиною у Львові, яка не обійшлась без судових процесів і тюрем. Володимир Янева, як одного з підсудних в т. зв. процесі ген. Пераського тамтешня влада засудила до "славнозвісного" концетраку у Березі Картузькій. Орест Пятляр у своєму слові пригадав своє старішню на чотири роки Приятелів про львівські часи, коли то вони обидва ходили вулицями Львова й обговорювали тодішнє міжнародне положення. О. Пятляр, повернувшись з Женеві до Львова й засвоївши швейцарські західно-європейські ідеї, хотів це саме застосувати в Галичині. Проф. В. Янів оспорував його погляди, які в той час не мали ніякого

примінення на галицькому ґрунті. Степан Крижанівський по-мистецьки відчитав два вірші В. Янева, які автор створив в тюрмі, а саме: "Отче Наш" і "Листопад". Ювілянта вітали: д-р проф. Ярослав Падох від Наукового Товариства ім. Шевченка, як його голова, п-і Ляся (Любович) Старосольська від ОУП, адвокат Роман Гуглевич від Української Нью-Йоркської Федеральної Кредитівки "Самопоміч" і вручив для фундації УВУ чек на 3500 дол., пані Лідія Магун, місто-голова 1-го Відділу СУА в Нью Йорку вітаючи Ювілянта передала чек на фундацію УВУ на 500 дол., п-і Ляся Печко від себе пожертвувала на фундацію УВУ 500 дол., інж. Е. Мокріцький вітав Ювілянта від Товариства Інженерів ім. А. Кобрин від Шкільної Ради УКА.

Між присутніми був ряд визначних громадян Нью Йорку, професори і колишні студенти УВУ і його діючий секретар мгр Володимир Дідович, який приїхав з Німеччини на III Світовий Конгрес Вільних Українців. Програмою Ювілейного вечора для відзначення 70-річчя ректора УВУ проф. д-ра Володимира Янева проводив д-р Василь Лучків, а Діловий комітет, що його очолював д-р Петро Гой підготував програму й Ювілейну Зустріч. Відспіванням багатолітньої діяльності проф. В. Янева й його дружини Софії закінчено зустріч з Ювілятом.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно): Любова Колесенська, Володимир Левенський, Зенон Сидлик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковець і Євген В. Фелоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОУ 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Свобода преси

У кінці минулого місяця учасники пленарної конференції Організації Об'єднаних Націй в питаннях освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) схвалили запропоновану Американою компромісну резолюцію щодо справи засобів масової інформації, таким чином відкидаючи, принаймні на близьке майбутнє, підтримку Совєтським Союзом, іншими комуністичними державами і рядом країн "третього світу" декларацію, в якій пропонувалося "залегалізувати" урядову контроль над пресою.

Країни вільного світу, як і деякі з "третього світу" цього разу перемогли і обновили принципи свободи преси, але можна передбачувати, що диктаторський Совєтський Союз, його сателіти та тоталітарні режими в багатьох економічно нездорозинних країнах і в майбутньому знову старатимуться, щоб ЮНЕСКО так схвалив резолюцію в справі урядової контролю над засобами масової інформації, бо Москва ці старання розпочала ще в 1970 році, а відтак посилила їх п'ять років пізніше.

У 1975-му році на пленарній конференції ЮНЕСКО кремлівські верховоди доручили представникові "суверенної" Білоруської ССР представити проєкт декларації, в якій пропонувалося, щоб відтепер уряди всіх держав відповідали за діяльність своїх засобів масової інформації та мали контроль над вітками, репортажами чи коментарями закордонних журналістів, які перебувають у даній державі.

Таким чином кремлівські самодержці, які вже мають повну контроль над совєтською пресою та іншими засобами інформації Совєтського Союзу, старалися, щоб міжнародна спільнота, "залегалізувала" цю внутрішню контроль, як і формально признала Москві право цензурувати писання закордонних журналістів. Ці намагання Москви тоді провалилися, бо ЮНЕСКО, завдяки країнам вільного світу, де існує дійсна свобода преси, а не "паперова", як у диктаторському Совєтському Союзі та інших комуністичних державах, проголосувало відкрито цю справу на пізніше і виставити деякі зміни в цю декларацію.

Однак, Совєтський Союз і ряд країн "третього світу", в яких теж існують тоталітарні режими, вирішили поборувати ще раз, бо під час останньої пленарної сесії ЮНЕСКО, яка проходила в Парижі від 24-го жовтня до 29-го листопада ц.р., між іншими справами, знову розглядали резолюцію, яка теж пропонувала обмежити свободу преси, хоча фразеологія цієї резолюції була децю відмінна від тієї, яку Москва старалася пропхати в 1975-му році.

Фразеологія інша, але ціль та сама: заповнити, щоб диктаторські уряди мали право цензурувати вістки, репортажі і коментарі закордонних журналістів, а тих кореспондентів, які не підчиняться директивам цих урядів, — "видворювати", чи навіть арештувати.

Отже, згадана резолюція вийшла б тільки на користь комуністичним режимам, які страшенно бояться поширення правди про них, про їхні політичні, суспільні та економічні системи, а також, як можна було очікувати, на екзистенційній сесії ЮНЕСКО підтримували її ті країни "третього світу", в яких також існують диктаторські режими.

Натомість тієї резолюції спротивилися всі держави вільного світу, які мають історичну традицію свободи преси, тобто свободи, яка є невід'ємним принципом усіх дійсно демократичних суспільств.

Подібно зареагували теж журналісти з різних держав вільного світу і з ряду країн "третього світу", вказуючи, що якщо ЮНЕСКО схвалить підтриману Совєтським Союзом резолюцію, то це означатиме, що міжнародна спільнота "залегалізує" контроль урядів над засобами масової інформації, що зовсім неспівмірне з принципом свободи преси.

Треба надіятися, що делегації ЗСА на всіх наступних конференціях ЮНЕСКО, як і теж делегації всіх інших свободололюбних держав, категорично відкинуть старання Москви знову пропхати резолюцію щодо урядової контролю над пресою, бо ця резолюція не тільки антидемократична, але протипотіє самій Харті Об'єднаних Націй.

К. Круський

ЗАБРОНЗОВУЮТЬ КУЛЬТУРУ ОСОБИ БРЕЖНЕВА

Відоме американське видання Саймон і Шустер в Нью-Йорку, в 1978 році опублікувало книжку п. н. "Леонід І. Брежнев — зісторінок його життя". Патронат та авторство книжки належить Академії Наук СРСР, а вступне слово до книжки написав сам Леонід Брежнев. Під вступним словом виділе підпис Брежнева написаний кирилицею. На останній сторінці обгортки книжки надрукована цитата виступу зі вступного слова, "Ця книжка написана на побажання Саймона і Шустера видавців. На їхнє бажання я погодився написати вступне слово тому, що ця публікація, як виглядає мені, допоможе американському читачеві набутти краще знання про життя совєтських людей і цим сприятиме кращому порозумінню між нашими країнами, які несуть спеціальну відповідальність у сьогоденному світі. Щобільше, я думаю, що моя біографія є частинною біографією цілого совєтського народу. Тоді, коли я ще навіть не сягнув одинадцяти років життя, сталася історична подія величезної важливості, а саме, в Росії відбулася революція 25-го жовтня (7-го листопада) 1917 року. Я був свідком народження нової ери в модерній історії, хоч, звичайно, я освідомив собі це дорослішаючи."

На передній сторінці обгортки виділено велика фотографія Брежнева, а також назва книжки, назва автора вступного слова (тобто прізвище Брежнева виділено дрібно) і назва патрона — Академії Наук СРСР. Книжка має 320 сторінок друку більшого формату (15 X 24 см.), поділена на 6 розділів та вміщує понад 60 фотографій в центрі уваги яких є Леонід Брежнев (картки зі світлинами не враховані в сторінках тексту книжки).

Перечитавши цю книжку про Брежнева мимоволі пригадується мені його попередник Микита С. Хрущов, який виступив проти "культури особи" Сталіна, але тоді, коли він сам досягнув вершка сили, на Заході почали появлятися книжки про Хрущова авторства т. зв. "совєтологів". Дехто з тих "спеців" почав захоплюватися "геніальністю" Хрущова. Те захоплення передалося навіть одиницям з українців і дехто з них почав висловлювати почуття гордості з тої причини, що Хрущову приписували українське походження, а головним атутом того українства Хрущова мало бути те, що він родився на пограниччі України.

Якщо ті найвісні ентузіастичні не минули, то нехай тепер потішаться тим, що Брежнев народився майже в центрі території України, однак коли вони самі перечитають книжку про Брежнева, то напевно засмутяться тим, що для цього москаля назва України має тільки географічне значення і являється для нього тільки синонімом до "Полудневої Росії".

У книжці "Хрущов пригадує", яку на основі розповіді Хрущова упорядкував Едвард Креншо, Хрущов ще хоч робить прислугу Україні тим, що говорить багато правди про жорстоку сталініську панифікацію України (в якій Хрущов також брав участь), про спротив українського народу як нації проти російського імперіалізму, русифікації, нищення української культури і т. д.

У книжці про Брежнева вже немає і найменшої згадки про таке минуле українського народу. У ній, напевно, усе спрешоване по "академічному" — хитро і мудро. Ось візирь такого хитрування: "Село Каменське (Брежнев народився в селі Каменське, сьогодинішній Дніпропетровськ, прим. К. К.) — типове село царської Росії..." тощо. Стиль книжки нічим не відрізняється від того стилю, який пишуться пропагандивні совєтські журнали англійською мовою, які розповсюджуються в ЗСА. В тих журналах часто пишуть про те, скільки то тих "перерізнаних народів" живе в Совєтському Союзі, і що число їх перевищує сотню. При цьому описуються автори тих статей, обов'язково вказують на деякі сибірські племена, яких число не перевищує кількадесять тисяч, як приміром, чуваші, свенки, ненці та інші.

Мовляв, багато з тих народів колись навіть не мали свого власного писемства, а совєтський уряд подбав для тих народів алфавіти. Ось такими, як і в таких випадках наш народ, грушками на вербі, відвертається увагу читача від гіркої дійсності та піддається йому гадку немовби то совєтська влада така глибоко гуманна, що дбає і про найменші племена. Де ж тут може бути місце для нищення культури якогось народу чи насильної русифікації і т. п.?

Тим часом за параваном такого безсоромного окоманіювання проходить ганебне планове нищення мови і культури та геноциду історичних багатомільйонних народів — українського та інших народів т. зв. "совєтських республік", які мають бажання і всі дані жити своїм незалежним життям.

Але поверхівності до названої біографічної праці про Леоніда Брежнева, упорядкованої спеціалістами Академії Наук СРСР. Нічого нового в ній нема, якщо порівнає її з такими біографіями інших керівників СРСР, то можна дати докази їм, що ними цікавилися, надсилаючи їм різні інформаційні матеріали, які з часом можуть не лише їх зацікавити, а й скріпити й збільшити їхню жертвенність. Ця фундація мала б стати засобом обліку і активізації тих, які принаймні не признаються, що вони українці і готові підтвердити це хоч мінімальною пожертвою. Але ця важка праця — шукання за українцями у всіх країнах, які є поза нашим обліком — дасть нам подвійні користі, про які тут була мова, а за декілька років, така Фундація може стати і джерелом додаткового фінансування діяльності СКВУ чи поодиноких справ, для яких у нас зовсім немає фінансів.

Напередодні III Конгресу ми через нашу центральну репрезентацію дістали список парламентаріїв українського роду. Він перейшов цифру 40 і всі вони були запрошені на наш Конгрес. Очевидно, що не всі використали з того запрошення. Але додайте до них наших визначних лікарів, адвокатів, професорів університетів, інженерів, економістів, військовиків, журналістів, спортсменів, мистців і діячів культури, який великий резервуар людських сил, з високими кваліфікаціями, які не все є як слід включені в життя нашої спільноти і які не завжди допомагають своїм знанням і професійними чи товаришескими зв'язками зі своїми не-українськими колегами, які часто займають впливові становища в країнах нашого поселення.

Цей відтінок далеко не роззораний і початки мусимо робити на місцях в поодиноких країнах, але усвідомлення цієї проблеми мусить початися на всіх шаблях нашого життя і цій справі майбутні керівники СКВУ мусять присвятити чимало уваги.

За справлення і поглиблення дії керівних органів СКВУ
Досвід праці 4-ох каденцій Президії Секретаріату СКВУ вказує, що ми постійно намагалися в працю вводити інновації, шукати за новими виявами, вчитися на помилках, у висліді чого СКВУ є сьогодні вже установою, яка має своє місце і роль у житті нашої громади. На основі того досвіду робимо низку рекомендацій під розвагу III Конгресові в надії, що вони будуть схвалені.

Починаючи від Секретаріату СКВУ, який мій Першим і Третім Конгресом своїм

Л. Рихтицький

ЧИ ВОНИ ЗВІТУЮТЬ ЧИ ДУРЯТЬ..?

Мільйони людей в цілому світі щодня читають розповсюджені мільйонами накладками свої щоденники. Вони читають їх в дорозі на працю, читають дома, читають у ресторанах і кав'ярнях. Більшість прочитаного сприймається майже невідомо чи радше підсвідомо, бо поспитайте за кілька годин пізніше, що нового в газеті, ледве чи відстане відповідь. Але в мільйонах мозків залишаються сліди, залишаються підсвідомі описи, коментарі, творчість ціла атмосфера прочитаного, до якої день за днем додається потроху цієї самої матерії.

Питання стоїть: що саме дістається у ці мільйони голів у світі, чим вони годуються і як вони сприймають прочитане та чи — і як — воно керує їхніми думками. Мене цікавить один аспект цієї проблеми. В останній час весні аліями у світі дуже зросло і оливи до цього вогню додають гарячкові зміни в Китаї, у напрямку перебудови цілого господарства на модерний лад і в напрямку дозброєння китайських мас; не зменшують температури також щораз частіші позначки нового дозброєння американців та західних європейців. Все це діється серед атмосфери зростаючих труднощів в ізраїльсько-єгипетських переговорах про мир, щораз більших проблем із переговорами в справі обмеження атомової зброї між Американою та СРСР і навіть в новій мілітаристичній течії в Японії, залишаючи вже на боці такі "дрібниці", як Афганістан, Іран, чи Етіопія. Американська преса щодня доносить широко і вичерпно звіту про ці події, але чи кидаться у вічі, це брак акумулюції, брак наростання вісток до певного журналістичного та політичного досвіду, на основі минулих успіхів, чи не успіхів, а тим самим комілетівний брак визнання чинності, навіпаки, що вона тягнеться з минулого і що на сьогодні вона досягає

фізичними працями, про попередніх диктаторів російської червоної імперії. В ній тільки вставлена нова центральна особа та інші обставини, але стиль та інтерпретація подій, які в попередніх совєтських біографіях, залишаються такими ж самими. Крім божка Леніна тут не згадується і найменшої заслуги попередників, які, як знаємо, колись були так само, як і тепер Брежнев — всезнаючими, всепередбачаючими, а Сталін став навіть любезним батьком і "сонечком ясним".

За всі ці роки, прочитуючи американську пресу за примітивні диванні явища: репортажі і журналістські звіту про кожен новий крок у цих переговорах так, начебто це було щось цілком нове, щось, що саме тільки-но діється, щось, чого перш не було. Скажемо, завважують, що совєти обманули Америку. Ну, то й що так, що обманули? Раз обманули, але Америка сильна і так далі. Місяць пізніше покажуться, що совєти обманули знову, цим разом у справах флоту. І що? Обманули, але Америка дасть собі з цим раду і так далі. При третьому обмані те саме і ніхто не згадує попередніх обманів, так, наче б їх не було! І коли ці совєтські ошуканства акумулюються до такого ступня, що сьогодні вже говориться відкрито про перешенство СРСР в зброєнні, американська прилюдна опінія, американський читач не з'ясує собі ясно процедури цих неспіхів своєї американської політики!

Він їх не сприймає, для нього кожен совєтський обман був одним обманом самим для себе і який читач не виявляє відповідного до створення ситуації аларму! Доказом цього явища — це ситуація в Америці перед японським нападом на Перл-Гарбор, 7-го грудня 1941 року. Президент Рузвельт потребував такого політичного і психічного шоку, щоб збудити американський народ до реакції. З цього вийшла теза — досьогодні ясно не

пропорцій своєрідної катастрофи. Візьмемо один типовий приклад. САЛТ-І, договір про обмеження стратегічного, атомового озброєння, підписав в Москві президент Ніксон у травні 1972 року, після понад чотирьох років важких переговорів із совєтами. Під час, коли Америка повністю дотримувалася постанов цієї угоди, Совєтський Союз беззастовно продовжував зброєння таким темпом, що на сьогодні він досягнув переваги над Америкою майже у всіх родах зброї, а вже зокрема масивні, 20-мега-тонові, совєтські водневі бомби є вдесятеро сильніші за 2-мега-тонові американські. Совєтські ракети, які шість років тому були доволі примітивні, сьогодні на віддалі майже 5 тисяч миль атакують у цілі з максимального помилкою на 100 ярдів, тобто в скалі знищення у вибухах водневих бомб можна сказати, що вони приходять точно в ціль. Цього совєти досягнули під час переговорів і після їх підписання! Сьогодні ми є свідками чергової з перемовинами в справі САЛТ-ІІ, тобто з метою дальшого обмеження атомових зброєнь.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Ф. Любимецька

УКРАЇНСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО НА ТЛІ ПРОБЛЕМ В АМЕРИКАНСЬКИХ ШКОЛАХ

А тепер про проблеми, які американці заважили тепер у своєму шкільництві.

Зацікавлення батьків школою

Ми що справу вже давно розв'язали. Все українське шкільництво, може тільки за певною припущенню більш ініціативних одиниць, є ділом батьків. Не буде охочих батьків посылати своїх дітей до української школи, не буде й школи. Вони, ці наші школи, є не наші іх дитини, і як такі, втілюються більшою опікою батьків, ніж американські школи. Наші батьки більше цікавилися поступами учнів, не раз допомагали дітям дома у вивченні лекцій, зокрема з українознавчих предметів. Рівнож батьки в українсько-знавчих школах відбувають джигу на коридорах в часі перерви для вдержання більшої дисципліни.

Щодо допомоги батьків у самому процесі навчання, то це прикличі 50-их років у Детройті запрошувало до викладів у вищих класах фахівців із даних ділянок (Едвард Козак, д-р Петро Біланюк). Рівнож що справу висувають на сесії Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради в Торонто, яка відбулася в часі Другого СКВУ під кличем "школа в суспільстві" і суспільство в школі".

Зокрема важливою справою є підготовка учителів і постійний дошкіл для вдержання відповідного навчального рівня школи. І в тому напрямі і Шкільна Рада УККА і Педагогічний Осередок Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради проявляли і проявляють ініціативу. Педагогічні конференції з дошкільним учителем відбувалися вже в 60-их роках (Нью-Йорк, Детройт, Клівленд, Чикаго), а в останніх роках треба згадати педагогічну конференцію в Детройті в 1975 році, організовану Педагогічним Осередком, педагогічну конференцію, організовану Шкільною Радою УККА в Елленвілі в 1977 році. Педагогічну конференцію організовану також Шкільною Радою УККА в Рочестері, Н. Й., у 1978 році. На програмі цих конференцій складалася доповіді, семінари і показові лекції. Сьогодні є заходи Шкільної Ради УККА організувати візидні вишкільні комісії, які на місцях перевели б дводенні вишкільні курси учителів українознавчих чи взагалі українських шкіл.

Дисципліна в школі

Американські джерела згадують, що у всіх парафіяльних школах дисципліна є краща, ніж в державних.

Виглядає, що картина нашого шкільництва на тлі американського виходить в нашу користь. І тому наші батьки і наша громада повинні ним гордитися. Треба навести тут приклад поляків, які з дива не можуть вийти, що ми вдержуємо більше, як 100 шкіл, (точної статистики немає), хоч наша група нечисленна.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

Микола Плав'юк

ДІЯ СКВУ У СВІТЛІ ПОТРЕБ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

(Доповідь на пленарній сесії III Конгресу СКВУ)

(2)

Добро нашої справи вимагає щоб було навпаки, щоб ми зуміли переважати кількістю нашої спільноти активізувати і вказати чим і як вони можуть бути хосенні в дії нашої спільноти. І саме тут слід нас від багато більшою увагою віднести до справи активного включення, зокрема нашого молодшого покоління в політичне, професійне, економічне життя спільноти країн нашого поселення. Очевидно, що будуть втрати, що буде багато тих, які вибувають на провідній становищах і забувають звідки вони вийшли, забувають про корінь свого походження. Але й бувася навпаки. Уже тепер є чимало високо кваліфікованих сил, членів нашої спільноти, для яких ми часто не бачимо завдань у нашому громадському житті, або існуючими традиційними методами багатьох з них відпираємо від нашої громади.

З тих членів нашої спільноти ми повинні організувати кадри тих, які будуть шукати за приятелями української справи серед своїх приятелів, які пізнавши самі, розніситимуть слово української правди в різних прощарках і шаблях суспільної драбини нашого оточення.

Для того гурта мусимо дати хоч якусь зовнішню форму вияву, яку б ми могли вважати за мірило наших осягів чи невдач в тій муравинній щоденній праці. Хай активніша частина з них по різних країнах оформить "Українську Фундацію" з прикладом, щоб до IV Конгресу СКВУ ми для неї здобули 1 000 000 доларів. Підкреслюю, що це мала б бути "Фундація", на яку ніхто не міг би відмовитися дати щонайменше один долар річно. Маючи облік

тих жертводавців, — ми можемо дати докази їм, що ними цікавилися, надсилаючи їм різні інформаційні матеріали, які з часом можуть не лише їх зацікавити, а й скріпити й збільшити їхню жертвенність. Ця фундація мала б стати засобом обліку і активізації тих, які принаймні не признаються, що вони українці і готові підтвердити це хоч мінімальною пожертвою. Але ця важка праця — шукання за українцями у всіх країнах, які є поза нашим обліком — дасть нам подвійні користі, про які тут була мова, а за декілька років, така Фундація може стати і джерелом додаткового фінансування діяльності СКВУ чи поодиноких справ, для яких у нас зовсім немає фінансів.

Напередодні III Конгресу ми через нашу центральну репрезентацію дістали список парламентаріїв українського роду. Він перейшов цифру 40 і всі вони були запрошені на наш Конгрес. Очевидно, що не всі використали з того запрошення. Але додайте до них наших визначних лікарів, адвокатів, професорів університетів, інженерів, економістів, військовиків, журналістів, спортсменів, мистців і діячів культури, який великий резервуар людських сил, з високими кваліфікаціями, які не все є як слід включені в життя нашої спільноти і які не завжди допомагають своїм знанням і професійними чи товаришескими зв'язками зі своїми не-українськими колегами, які часто займають впливові становища в країнах нашого поселення.

Цей відтінок далеко не роззораний і початки мусимо робити на місцях в поодиноких країнах, але усвідомлення цієї проблеми мусить початися на всіх шаблях нашого життя і цій справі майбутні керівники СКВУ мусять присвятити чимало уваги.

За справлення і поглиблення дії керівних органів СКВУ
Досвід праці 4-ох каденцій Президії Секретаріату СКВУ вказує, що ми постійно намагалися в працю вводити інновації, шукати за новими виявами, вчитися на помилках, у висліді чого СКВУ є сьогодні вже установою, яка має своє місце і роль у житті нашої громади. На основі того досвіду робимо низку рекомендацій під розвагу III Конгресові в надії, що вони будуть схвалені.

Починаючи від Секретаріату СКВУ, який мій Першим і Третім Конгресом своїм

Вибір предметів учнями в українських школах немає.

ПЕРЕСЛІДУЮТЬ СИНА...

(Закінчення зі стор. 1)

Свою заяву про незаконність виключення мене з Київського державного університету обґрунтовую такими фактами:

Я син колишніх політ'янів. Через це у районному відділі комітету державної безпеки міста Долини, де я проживав до вступу в університет, вирішили взяти мене під свою „опіку“, хоч, як відомо, діти за колишні провини батьків не відповідають і злочинів, чи якихнебудь проступків я не вчинив, чесно виконував свої громадянські обов'язки і тому першою незаконністю вже була така нездорова цікавість щодо мене і „опікування“ з боку районних органів державної безпеки. Це було образою моєї громадянської гідності. Як тільки в 1975 році я поступив на денне навчання в Київський державний університет на факультет журналістики, мого батька почали викликати в районний комітет державної безпеки з різними пропозиціями, досягнення яких домагалися через шантаж щодо мого перебування в університеті. Після того, як батько категорично відмовився від будь-яких пропозицій з боку державних органів, начальник Долинського районного комітету державної безпеки Куценко (?) зробив заяву, що я даліше як до другого курсу в університеті навчатись не буду і він, обіцяє, що дорога на третій курс, як і взагалі до вищої освіти, мені буде раз і назавжди закрита. Після цього в університет з Долинського КДБ прийшла на мене „характеристика“ для ознайомлення з нею двох людей — декана факультету журналістики Прилю-

ка та секретаря партбюро факультету журналістики Погрібного.

І зразу ж під час першої сесії 1975/1976 навчального року з боку декана була спроба організувати травлю проти мене, з тим, щоб виключити з університету. Всім викладачам, які мали приймати в мене скзасмени, були дані вказівки виставити мені оцінки „незадовільно“. Та трос з викладачів виставили мені оцінки відповідно до знань, тобто „відмінно“. І тільки останній з викладачів Парахіна, що викладав в нас курс російської мови, виявився людиною слабкою і нікчемною, і піддался тисковим зверху. Я знав наперед про вказівку провалити мене на скзасменах і тому підготувався до них чудово. Відповіді мої всі були правильні і змістовні; на безліч додаткових запитань, які були поставлені Парахіною в надії провалити мене, я відповів також. І тоді Парахіна, розгубившись зовсім, зробила сміхотворну, просто анекдотичну заяву, що вона, мовляв, не може мені виставити оцінку, бо я не розмовляв російською мовою в гуртожитку, на міському транспорті, як вона мені раніше радила. І після тих слів, вимовлених тремтливим голосом, затинаючись червоною, вона мені виставила оцінку „незадовільно“.

Після того, як я опротестував даний висновок викладача, мені дали змогу скласти цей екзаме́н перед комісією і я переклав його. Проте спроб виключити мене, зачепитись за щось, чи просто образити, не полишали.

Наведу із безлічі фактів, наприклад, один хоч і незначний, та за те типовий. На першому курсі я займався активною громадською діяльністю і часто майже сам, працюючи ночами, випускав газету „Комсомольський прожектор“ факультету журналістики. Підкреслюю, що випускав майже сам, хоч в штаті штабу редакції і газети числилися шість студентів, які перебували там формально. Коли ж газета отримала в нагороду почесну грамоту Університетського комітету ЛКСМУ, то на факультетських зборах перерахували і похвалили всі прізвища, що були в списку редакції, не згадавши тільки мого. Коли ж я після зборів запитався в доповідача в чому справа, він сказав, що перед виступом його доповідь процензував секретар партбюро Погрібний і викреслив звідти моє прізвище, заборонивши його вимовляти на факультетних комсомольських зборах.

На другий рік він взагалі заборонив комсомольці давати мені будь-які громадські доручення з тим, щоб потім репресувати мене по комсомольській лінії, полегшивши цим самим спробу виключення з університету. Я чотиринадцять разів (14!) звертався до комсомольської групи з просябою дати мені постійне громадське доручення, та все марно, комсомол тільки червонів і все якось старався відговоритись і перестав розмову на щось інше. І ось весною цього року секретарем партбюро факультету журналістики Погрібним А. Г. був даний „таємний наказ“ комсомольській групі виставити мені рішенням факультетського бюро комсомолу сувору догану з занесенням в облікову картку, що й було комсомолом заповнено виконано. Додам тільки, що про цей наказ Погрібного, про ці його незаконні втручання в комсомольські справи, я знав ще за два тижні до засідання бюро.

Після винесення догани Погрібний зустрів мене і спробував шантажувати, сказавши, що коли я не подаю заяви на відчислення з університету за власним бажанням, то мені зроблять так, що виключать з комсомолу. (А після цього, як відомо, студенти вибувають з університету автоматично).

На шантаж я не піддався. Проте наближалась літня сесія 1976/1977 навчального року і, як мені стало відомо, декан знову зробив викладачам заяву, щоб мене провалили на обліках та скзасменах. Проте, побачивши, що я успішно почав складати заліки і повоюючись, що викладачі, які будуть приймати скзасмени, знову виявляться чесними людьми, декан і секретар

партбюро вирішили не допустити мене до екзаме́нів і взяли цю брудну і підлу місію на себе. Декан Прилюк не прийняв у мене заліку із свого предмету, тобто з теорії і практики журналістичної творчості, який він у нас викладав. Причому не прийняв не тому, що я не знав предмету, а просто нагло не виставив оцінки, не захотівши не то що читати, а навіть взяти у руки мою залікову письмову роботу, щоб хоч глянути, що там написане.

А Погрібний в свою чергу виставив мені за курсову роботу, написану на тему „Проблеми людини і природи в сучасній прозі“ двійку за те, що я написав цю курсову роботу на основі роману Олеса Гончара „Собор“ і звинуватив її в „безпартійності“, „безпринциповості“, „богошуканстві“, і безліч інших „гріхів“, якими в роботі не пахло і близько.

На основі цих предметів декан видав наказ про недовпущення мене до складання екзаме́нів. Тільки мене одного! Хоч 21 студент нашого курсу не склав був на той час курсової роботи і 28 студентів мали академзаборгованість з заліків, чим пояснили факт такого блюзнірства, такої грубої дискримінації моєї особи?

Незаконність виключення мене з університету підтверджують також слова Погрібного, що, мовляв, якби я вчився десь у технічному вузі, чи на якомусь природничому факультеті, то мене ніхто б не зачіпав, а на журналістичній, як гуманітарній, та ще й партійному факультеті мені з таким минулим моїх батьків не місце.

Не допустивши до екзаме́нів, мене виключили, мовляв, за „неуспішність“ (наказ № 556 від 20 липня 1977). Але якщо може бути неуспішність, чи вірніше „академзаборгованість“, як пишеться в наказі, коли мені просто не дали скласти ні одного екзаме́ну?

Заяву, яку я написав в ЦК КПСС від 12 серпня ц.р. переслав в Міністерство освіти УРСР і звідти прийшла мені т. зв. „відповідь“, що мене виключили за „академзаборгованість“. Та в цій же заяві від 12 серпня, я написав, що коли мене до початку цього навчального року не поновлять в університеті, то я відмовляюся від громадянства СРСР і вимагаю дати мені дозвіл на еміграцію в Сполучені Штати Америки для отримання громадянства цієї країни і здобуття там вищої освіти.

Відмовляюся також від перебування в лавах ВЛКСМУ. Свій комсомольський квиток здаю в Центральний Комітет ЛКСМУ.

18 вересня 1977.

В. Січко

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР
65-ГО ВІДДІЛУ СУА

Нью Бронсвік, Н. Дж. — Кожного року під цю пору 65-ий Відділ СУА влаштовує культурно-освітню імпрезу, для розваги громадянства і спільної зустрічі. Саме в цю неділю, 10-го грудня, о 6-й год. по пол., відбудеться Товариський Вечір у приміщенні церковної залі, при 80 Лівінгстон есенно.

У програмі: „Вражіння з подорожі по Україні“ і „Будні на веселі“ — гостя п-і Дарія Колатало, сольопів — п-і Дарія Оріховська, при фортепіані п-на Маруся Головинська і як несподіванка — „коломийки“ Відділу до слів п-і Тамари Павлевиш.

Ювілейні концерти „Гомону“ і „Орлика“ в Детройті

Чоловічий хор „Гомін“ з Англії під диригентурою Ярослава Бабуняка.

У нас плекано хорова традиція від найдавніших часів. Майже кожна наша церква в передвоєнні часи, кожне більше товариство мали свої хори, аматорські гуртки, танцювальні групи та інші спортивні і розривкові товариства. Відбувалися досить часто з'їзди хорів або конкурси і в цей спосіб розвивалося українське культурно-громадське життя.

Світові війни (1939-1941) перервали на деякий час працю українських активних товариств, однак, в скорому часі в таборних обставинах і наших більш-менш скупчених зібраннях співочі, театральні і танцювальні гуртки.

Коли ми розіхалися по усіх майже континентах і дещо загосподарилися знову почали організуватися і добивалися гарних успіхів. Сьогодні ми маємо багато добрих хорів, завантажених танцювальних ансамблів, вокально-інструментальних та інших. Українська молодь здобуває шораз більші успіхи і голос в науковому і політичному світі. В ширині музики молоді шукає нових доріг модернізує українські мелодії, експериментує.

Сл. п. Олександр Кошиць, який зі своєю Республіканською Капеллою відбув триумфальне турне по Європі, Америці і Канаді поклав тривкий підвалини до розвитку хороваго співу. Славний хоролий диригент Дмитро Котко, який живе у Львові, скріпив хоролий спів в Галичині до небувалої сили. Слідами цих оригінальних і славних диригентів пішли молоді таланти, які в більшій або меншій мірі зближувалися до мистецьких вершин хороших тасмичів.

Дня 25-го листопада ц.р. із далекої Англії приїхали до Детройту хор „Гомін“, танцювальний ансамбль „Орлик“ і соліст тенор-бандурист та організатор їхнього Ювілейного турне Володимир Луців, щоби влаштувати концерт з нагоди 30-річчя їхнього існування. Цей факт гідний великої уваги всіх українців в розсіянні по широкому світі і найкращий приклад до наслідування для нас усіх. Витривалість, послідовність та ідейність хору „Гомін“ і танцювального ансамблю „Орлик“ — імпульсують! Союз Українців Бри-

танії може бути гордий із цих динамічних ансамблів та їхнього безконфліктного адміністратора, тено-ра-соліста, великого любителя пропагатора української пісні.

У чому є вартість успіху хору „Гомін“?

Перш усього хор має знаменитого диригента Ярослава Бабуняка, який уміє передати свої інтерпретаційні задуми хористам; він заставляє хор його слухати. Тонке відчуття питомості української пісні, фразування, дикція, динамічні нюанси і темпа — це диригентські засоби п. Я. Бабуняка, якими він добився таких непересічних успіхів!

Хор „Гомін“ має добрі голоси, чисто інтонації, має присмере форте і експресивне сфорцандо, голоси збалансовані, а головне, що хор зіспіваний і що ці всі згадані прикмети починаються до широкої популярності хору і його слави. Далішим чинником, який значно допомагає хоровам „Гомін“ і танцювальному ансамблеві „Орлик“ під фаховим керівництвом п. Бабунич і п. Д. Парадок — це маестро Володимир Луців. Він незрівняний адміністратор великого розмаху і такту. Він тенор-бандурист, дорядник, мистець яких мало.

Програма концерту різнобарвна, цікава, захоплююча!

На велику увагу заслуговує сріб „Орлик“. Це першорядний танцювальний ансамбль техніки знаменитих, гарні стилеві одяги і першорядна оркестра, гра якої була на професійному рівні. Танцювальні мелодії мінялися зі зміною танців. Видно велику завантажувальність цілого ансамблю!

Український Конгресовий Комітет Америки спонсорував усі концерти в Америці, а місцеві Відділи зайнялися активною підготовкою і поспішали Листопадові Святкування із концертом хору „Гомін“. У Канаді ці функції сповняв КУК.

Триумфальне Ювілейне турне хору „Гомін“, танцювального ансамблю „Орлик“ і маестра Володимира Луцева, який заблистив своїм прирочно-драматичним тенором — це великий успіх нас усіх, як великої української родини.

Кирило Цепенда

ЧИ ВОНИ ЗВІТУЮТЬ...

(Закінчення зі стор. 2)

опрокинута — що Рузвелт знав про цю атаку наперед, але допустив до неї свідомо — власне, щоб викликати потрібну реакцію в ЗСА!

Така методика звітування у пресі допомагає захищати від американського читача весь розмір політичної катастрофи, внаслідок якої СССР з третьорядної світової держави став чи не першою потугою і усвідомлення цього факту, ягось у зв'язку із несподіваним офіційним твердженням про цілковитий брак цивільної оборо-

ни населення в ЗСА, може легко викликати своєрідну паніку, до якої американські маси є здібні, згадати хоч ославлену радіопередачу Орсона Веллеса з Нью Йорку в 1939 році про інвазію із Марса...

Така методика звітування не побудує політичної чуйності населення, навпаки, вона його приглушує і навіть убиває. Чи це робиться доцільно, чи це просто ще один прояв оригінального американського життя, хто може сказати?

Замість квітів на свіжу могилу нам Дорогої і ніколи Незабутньої
сл. п. Дарії Хроноват
переслаю 25.00 доларів
на Українську Катедру в Гарварді.
Рочестер, Н. Й. Ольга ОСЕЦЬКА

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Невіджадуваного, Довголітнього
Опівкуна і Голови „Молодого Думки“

сл. п.

БОГДАНА БІДЯКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в монастирі Отців Василіян
в Глен Кові, Нью Йорк

„Молода Думка“

В ТРЕТЮ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Невіджадуваного
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА і ВУЙКА

бл. п.

Д-ра ОЛЕКСАНДРА
САНОЦЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХІДОЮв суботу, 9-го грудня 1978 р., о год. 8:30 рано
в церкві Преч. Діви Марії
в Озон Парку, Н. Й.Про молитви в цей день за спокій душі
Покійного просить —

ДРУЖИНА, ДІТИ і ВУНУКИ

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
моєї ДРУЖИНИ

бл. п.

СТЕФАНІЇ з РУДИХ
МАНЬКО

буде відслужена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в суботу, 9-го грудня ц.р., о год. 8:30
в церкві св. Івана Хрестителя
в Ньюарку, Н. Дж.Про молитви за спокій душі Покійної і участь
у Богослуженнях запрошує —

ВАСИЛЬ МАНЬКО — муж

Ділимось сумною вісткою
з Рідними, Приятилами і Знайомими,
що 24-го листопада 1978 року, з Волі Всевишнього,
несподівано, відійшла від нас у Вічність,
наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

МИХАЙЛИНА КІЗИМА

народжена в Бережанах, проживши 78 років.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в понеділок, 27-го
листопада 1978 р. з похоронного заведення К. Бугая до
церкви Непорочного Зачаття в Гемтремку, в звідтам на
шматир М. Olivet.

Горем прибиті:

син — ВОЛОДИМИР з дружиною
КАТРУСЕЮ
дочка — ЛЮБОМИРА з мужем РЕНЕ
внуки: МОТРИЯ, ОЛЕТ, ЛЕСЯ, ТАНА,
ХРИСТИНА, ОЛЕНА, МАРТИН,
ЕНН МЕРІ, ОДЕТ
правнуки — ДАВИД і КРИСТОФЕР
Ближча і дальша Родина в Америці
і Україні

ВИКОНАВЦІ:

Хор „ДУМКА“ під дир. С. КОМІРНОГО
„МОЛОДА ДУМКА“ під дир. С. КОСІВА
Гостинний виступ АНДРІЯ ДОБРЯНСЬКОГО, бас
Метрополітальна Опера
Музичний супровід ЄВГЕНІЯ ПАЛІЙ

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

запрошує Шановне Громадянство на

РОЗМОВУ

з НАДЕЮ СВІТЛИЧНОЮ

що відбудеться

в суботу, 16-го грудня 1978 р., о год. 4-й по пол.

у великій залі УНДому, 140 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Й.

Вступ 3.00 дол.

Субота, 9 грудня 1978 р., год. 7-ма веч.
Hunter College, New York City
(68-ма вул. між Lexington і Park Ave.)
Квитки в ціні \$6.00, \$4.00 і \$3.00
Арка, Еко, Сурма і при касі.

Об'єднаний Комітет Українсько-Американських Організацій м. Нью Йорку
запрошує Громадянство до участі у

ВЕЛИКОМУ КОНЦЕРТІ КОЛЯДОК і ШЕДРІВОК

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
і Окружний Комітет Відділів УНС Метрополії Нью Йорку — запрошує на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди

1893

1978

85-РІЧЧЯ ЩОДЕННИКА „СВОБОДА“,
45-РІЧЧЯ „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“ і
25-РІЧЧЯ ДИТЯЧОГО ЖУРНАЛУ „ВЕСЕЛКА“

Субота, 16-го грудня 1978 р., початок о год. 7-й веч.

Terrace Room — Hotel Roosevelt, Madison Avenue at 45th Street, New York City

Ювілейні промови і концертна програма

Одяг вечірній — Даток \$25.00

Зголошення на бенкет слати: Flis & Lozynskyj, P.S., 98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK MONUMENT CO. Власник Ю. Безсоніа

- Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятки Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.
- Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятки, мавзолеї, статуї, різноцвітні, огорожі й лави на всіх цвинтарях.

Office and Residence

Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти "Українського Села", у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятки).

Mailing Address

127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

Приймається оголошення СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі”

Адміністрація „СВОБОДИ” запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Різдвяному числі, що зайдуть у найдавший закутини світу.

Великий тираж „СВОБОДИ” та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості й значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту .. \$ 4.00	4 цалі через 2 шпальти ... 24.00
1 цаль через 2 шпальти .. 6.00	5 цалів через 2 шпальти . 30.00
2 цалі через 2 шпальти ... 12.00	6 цалів через 2 шпальти . 36.00
3 цалі через 2 шпальти ... 18.00	та в інших розмірах.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ —
за новим стилем до 15-го ГРУДНЯ 1978 року
за старим стилем до 28-го ГРУДНЯ 1978 року

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надішлють свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

„СВОБОДА”

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ

на СВ. МИКОЛАЯ
і під ЯЛИНКУ

Студійна (Колеждова)
Грамота УНСОЮЗУ

ЯКА ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ
І ВНУКАМ
ВИСОКІ ОЦІНКИ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ
ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО
І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСОЮЗУ, або до Головної Канцелярії на адресу:

Ukrainian National Ass'n, Inc.
P.O. Box 17 a — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Відбувається образотворча виставка Слов'янських Мистців

Нью Йорк, Н. Й. (ОСП).
— У понеділок, 4-го грудня ц. р., тут в гостинних залах Українського Інституту Америки, відбулася відкрита образотворчої виставки Слов'янських Мистців, влаштованої з нагоди Слов'янського Тижня. На відкритті гостей привітав інж. Андрій Пащук, голова Програмової Комісії Інституту.

У виставці, що триватиме до 10-го грудня, беруть участь мистці відомих народів: білорусів, македонців, поляків, росіян, сербів, словенців, словаків та українців. Українські мистці це: Яків Гніздовський, Любо-

слав Гуцалюк, Аркадій Оленська-Петришин, Петро Холодний мол., Ніна Климовська та Юрій Соловій.

У загальному виставка цікава, хоча дещо нерівна. Виставова комісія була в складі: Сімон Крегар, д-р Вітаум Тумах, Ілона Со-чінська-Шиприкевич та Ан-джей Пітинські, який був головою комісії, що займалася підготовкою виставки.

Присутніх на відкритті було 150 осіб із різних національностей.

У рамках Слов'янського Тижня буде також щодня відкритий Український Музей, Нью Йорк, 203 2-га

Округа УНС в Аллентавні...

(Закінчення

9 членів: Павло Крепич, Від. 369 — 7 членів: Степан Колодуб, Від. 137 — 6 членів: Катерина Сарджент — Від. 438 — 5 членів: Анна Пипюк, Від. 151 — два членів.

Старший обласний організатор твердив, що коли б кожний делегат, кожний член Головного Уряду УНС та кожний Відділ УНС взялися до праці в кампанії за новими члена-

зі стор. 1)

ми, квота 2000 членів могла б бути досягнута. Полегші у вимогах лікарських оглядів повинні бути повні використані, і нові грошові нагороди повинні бути заохочення для секретарів. Степан Гавриш також говорив про нову грамоту для молоді (TP-65), дивіденди, та його успішні збори у 369 Відділі Павла Крепича в Палмертоні, Па. Він закінчив свою організаційну доповідь заклик до ударної організаційної кампанії для досягнення квоти та одержання нагороди.

Почесний голова, 87-літній Михайло Колодуб, говорив красномовно про початки УНСОЮЗУ. Він був членом УНС 62 роки, секретарем Відділу та конвенційним делегатом на шістьох конвенціях. Він згадував, як наші лемки старалися будувати „Союз” серед дуже важких обставин, та закликав всіх до дальшої праці для росту й поширення УНСОЮЗУ.

У дуже оживленій дискусії над бажаними справами УНСОЮЗУ, як Організаційний комітет, контакти із „загубленими українцями”, особисті відвідини Відділів, „Свобода” і т. п. взяли участь п-і Пипюк, і Гарас та панове С. Колодуб, П. Крепич, і Г. Процик.

На закінчення Анна Гарас заклала присутніх брати участь в організаційній кампанії та попросила почесного голову М. Колодуба до кінцевої молитви. Секретарями на зборах були Степан Муха (по-українськи) і Степан Колодуб (по-англійськи).

Після перекуски, поданої панями, відбулася забава з танцями при звуках оркестри Горюшка при численній участі членів УНС та їх приятелів з Лігай Веллі і околиці.

З громадою і для громади!
В ошадностях наше майбутнє!

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

- ПЛАТИТЬ ВИСОКІ ВІДСОТКИ, А САМЕ: від біжучих ошадностей конт 5%, обчислюваних на місячний базис; від СЕРТИФІКАТІВ 5%-8%, залежно від суми і часу, на який вкладється.
- КОЖНЕ КОНТО МАЄ ДЕРЖАВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, F.S.L.I.C., до суми \$40,000.
- ДЛЯ БАЖАЮЧИХ КУПИТИ дім, підприємство, чи будь-яку посліди Українська Щадниця дає позики (mortgages) на дуже вигідних умовах сплати.
- ДЛЯ СВОІХ ЧЛЕНІВ дає правні і нотаріальні послуги; згромаджує зарплатні і соціально-обезпечені чеки; продає державні облиги; видає подорожні чеки (Travelers Checks), грошові перекази (Money Orders) і т. п.
- ПРАЦЮЮЧІ у власних підприємствах, або в таких, що не забезпечують їх пенсійним фондом, можуть відкрити в Щадниці ПЕНСІЙНЕ КОНТО — IRA, вкладаючи на це по \$1,500 річно. Гроші зложені на пенсійне конто відтагасться опісля від прихідового податку (Income Tax).
- ГОДИНИ ПРАЦІ: кожного дня, крім суботи, від години 9:00 рано до 3:00 по пол.; в п'ятницю до 7:00 вечора.

Телефон Української Щадниці:
(215) DA 9-7080, DA 9-7081

Відкрили третю фабрику „Пенсі-Кола” в СССР

Москва. — У неділю, 3-го грудня ц. р., відбулося відкриття третьої фабрики „Пенсі-Кола” в СССР, яка продукуватиме 60 мільйонів пляшок цього напою кожного року. Президент корпорації „Пенсіко” Доналд Кендалл взяв особисту участь в церемонії відкриття фабрики в Таллінні, Естонської ССР, разом з іншими високими урядовцями тієї компанії. Фабрика постачатиме „Пенсі-Кола” для Естонії і двох інших Балтійських республік — Латвії і Литви. Напиток продукуватимуть з концентрату, спроведженого із З'єднаних Штатів Америки.

Фабрику будували советські будівничі, а машинерію для перероблення цієї рідини вставляли американські спеціалісти. Першу фабрику „Пенсі-Кола” відкрито в СССР в 1975 р. у Новоросійську над Чорним морем, а другу в 1976 р. в Євпаторії в Криму.

Чорним морем, а другу в 1976 р. в Євпаторії в Криму.

СХОПЛЮВАЧІ ВІДГУКНУЛИСЬ НА ЗАКЛИКИ ПАПИ І ЗВІЛЬНИЛИ ЖІНКУ

Рим, Італія. — У неділю, 3-го грудня, в Мілані невідомі схоплювачі звільнили вагітну жінку, правдоподібно відгукнувшись на заклики Папи Івана Павла II, який ще 15-го листопада ц. р. апелював до них в її справі. Поліційні власті знайшли 33-річну Марію Боролі Балестріні на одній з вулиць Мілану на кілька годин перед тим, як Папа Іван Павло II виступив з традиційним словом і благословенням на площі св. Петра. Марія Балестріні була в четвертому місяці вагітності, коли її схоплювачі 9-го жовтня ц. р.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД...

(Закінчення зі стор. 1)

т.зв. гішпанку. Ледве з неї одужав. На нашій землі приходять окупанти. Про студії важко було мріяти. Шойно в жовтні 1922 р. виїждить Василь Стефурак до Відня й вписується на медицину. В 1929 році, 4-го березня промудрує на доктора медицини.

Познайомившись з п-ю Ємілією Боток, одружується з нею. Повернувшись до Польщі, до Познаня, нострифікує медицину і 10-го червня 1930 р. одержує польський диплом. Лікарську практику відкриває у Косові 18-го листопада 1930 року. Практикує там до квітня 1943 року. В тому часі забирають його мадяри як закладника в бою з нашими партизанами. З ним пішла й його Дружина. Шасливим припадком дістаються вони до села Жа-б'є і там д-р Стефурак дає лікарську поміч нашим повстанцям і на протязі майже сім місяців є лікарем УПА. Під напором большевиків переходить Стефурак на Закарпаття, а потім через Словаччину до Відня і живуть там в домі батьків п-і Ємілії. Сл. п. д-р Василь працює в клініці.

• FOR SALE •

НА ПРОДАЖ

4-родинний дім в Ньюарку, Н. Дж.

Околиця укр. церков і шкіл. Осібне опрігання, рент \$460.00 місячно. 6-кімн. помешк. для власника. Без посередника. Дзвонити по 6-ий год. веч. (201) 371-2043

НОВИНА

Видавництво „Ставропігія”

видало, як перший свій випуск, книжку
Романа Завадовича:

„3 БУДНІВ У СВЯТО”

Книга вірша на релігійну тему з передмовою д-ра В. МАРКУСА і біо- та бібліографічним додатком.

Ціна книжки 3.00 дол. На поштову оплату долучити 0.50 дол. Книгарням даємо 30% опусту. Книжка має 90 сторін.

ЗАМОВЛЯТИ:

STAURON

2226 W. Chicago Avenue • Chicago, Ill. 60622

Tel.: 276-0774

Федеральна Кредитова Кооператива

„САМОПОМІЧ”

в Нью Йорку

6½%

ДИВІДЕНДА ВІД ОШАДНОСТЕЙ З ЧВЕРТЬРІЧНИМ НАРАХУВАННЯМ.

• БЕЗПЛАТНЕ ДЛЯ ЧЛЕНІВ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОШАДНОСТЕЙ ДО ВИСОТИ \$1,000.00 І ПОЗИЧОК ДО ВИСОТИ \$10,000.00.

• ПОЗИЧКИ — ОСОБИСТІ НА ВСЯКІ ПОТРЕБИ ТА МОРГЕДЖЕВІ НА ЗАКУПНО РЕАЛЬНОСТЕЙ — НА ДОГІДНІ СПЛАТИ ПРИ НЕВИСОКИХ ВІДСОТКАХ.

Наша адреса:

„SELF RELIANCE” (N.Y.)
FEDERAL CREDIT UNION

108 Second Avenue

New York, N.Y. 10003

Tel.: (212) 473-7310

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АГНЕС МІКІТОВИЧ, членка УНС Від. 204 в Нью Йорку, померла 8 серпня 1978 на 80 році життя. Нар. 1898 р. в Чернівецькій, Україна; членкою УНС стала 1942 р. Залишила у спадку доньки: Анну і Мирославу, сестру Катерину, 5 вучків і 3 правнучків. Похорон відбувся 31 серпня 1978 р. на цвинтарі Кальварія, Каліс, Н. Й.

Вічна їй Пам'ять!
д-р Василь Палідвор, секр.

АННА ГРІНЬКІВ, членка УНС Від. 385 в Міннеаполіс, померла на 79 році життя. Нар. 1899 р. в Новограді, Україна; членкою УНС стала 1951 р. Залишила у спадку мужа Павла і дочку: Параску, Теодорію і Марію. Похорон відбувся 2 листопада 1978 р. на цвинтарі св. Марії в Міннеаполіс.

Вічна їй Пам'ять!
Ярослав Карпик, секр.

МИКОЛА ОРТИНСЬКИЙ, член УНС Від. 27 в Ньюарку, помер 28 червня 1978 на 70 році життя. Нар. в Україні, членом УНС став 1950 р. Залишив у спадку дружину Віру і брата з родиною. Похорон відбувся 27 червня 1978 р. на цвинтарі св. Матей у Вест Сенска, Н. Й.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
9-го ГРУДНЯ 1978 р.

НЬЮАРК, Н. Дж. Річні звичайні збори Т-ва Чор. Січ — 14-ий Відд., о год. 6-й веч. в приміщенні Чор. Січі. Проситись чл. прийти, вирівняти залеглі вкладки та вибрати Управу на 1979 р. — П. Роговський, пред., М. В. Отрок, секр., 3. Терлецький, кас.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Христителя — 270-й Відд., о год. 7-й веч. в УНДомі. Проситись прийти, вирівняти чл. вкладки або вислати поштою на адресу фін. секр. — S. Ostrowsky, 29 Lexington Ave., Jersey City, N.J. 07304. Tel. (201) 432-2983.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Загальні річні збори Т-ва ім. Ів. Франка 266-й Відд., о год. 7:30 веч. в домі Укр. Амер. Гор. Клубу при 3-5 Теллер вул. На порядку: вибір Управи на 1979 р., внески, запити та дискусія. Приявність всіх членів обов'язкова. — С. Когут, пред., М. Кривулиця, кас., В. Варшона, секр.

НЕДІЛЯ,
10-го ГРУДНЯ 1978 р.

ДЕТРОЙТ, Міч. Річні загальні збори Т-ва ім. гет. Ів. Мазепи — 183-й Відд., о год. 1:30 по пол. в УНДомі при Мартін вул. На порядку: звіт Управи, К. К. і делегати до Укр. Тов. дискусія над звітами та вибір нової Управи на 1979 р. Збори відбудуться і будуть важні на 1 год. пізніше без огляду на скількість присутніх членів. Просимо чл. прийти. — Д. Кошильовський, гол., Б. Флорчук, рек. секр., П. Залу-га, фін. секр., Анна Лісіца, касир.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд., о год. 11:30 рано в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. Повідомляється, що Річні збори відбудуться 14-січня 1979 р., о год. 12-й дня. — А. Жуга, пред., І. Жуга, кас., М. Бобченко, секр.

ФІНІКСВІЛЛ, Па. Річні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 321 Відд., о год. 1-й по пол. в церковній залі. Просимо всіх чл. прийти на ці збори, на порядку нарад, яких звіт чл. Відд. Уряду, К. К. та вибір урядовців Відділу на 1979 р. Запрошені до участі в зборах є теж члени — власники виплачених грамот. — Й. Фуга, пред., А. Шипак, кас., Д. Чук, секр.

ПІВНІЧНИЙ БРУКЛІН, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького 158-й Відд., о год. 1-й по пол. в УНДомі при 216-218 Grand St. На порядку нарад: звіт Управи, К. К. та вибір нової Управи на 1979 р. Проситись чл. численно прийти. Якщо на означений час не буде відповідного числа членів, збори відбудуться на годину пізніше, без огляду на скількість присутніх. — Управа.

Вічна йому Пам'ять!
Л. Олесницький, секр.

КАТЕРИНА ЗАЙКО, членка УНС Від. 107 в Геммонд, Індіана, померла 16 жовтня 1978 на 82 році життя. Нар. 1896 р. в м. Полтаві, Україна; членкою УНС стала 1951 р. Залишила у спадку чоловіка Василя, дочку Галину та вучку Марію. Похорон відбувся 19 жовтня 1978 р. на цвинтарі Елмвуд, в Геммонд, Індіана.

Вічна їй Пам'ять!
Василь Вандула, секр.

• РОЗШУКИ •

В дуже важливій справі шукаємо

п. СУХЕЦЬКОГО ПЕТРА ур. 25. 5. 1914 р. в Скіпчу, Україна, кол. студ. фармакології при УВУ в Мюнхені, який дня 13 листопада 1950 р. емігрував до ЗСА.

Усіх, хто знав п. Сухецького, або знає його адресу (хоч би навіть неповну) і очевидно його самого, просимо зголоситися на адресу Європейського Представництва ЗУАДК-у

Vereinigte Ukrainisch Amerikanisches Hilfskomitee
Augustenstrasse 46/III
8000 Muenchen 2, B.R.D.

або
United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
1321 West Lindley Avenue
Philadelphia, Pa. 19141

• FOR SALE •

Woodside, N.Y.
2 FAMILY, BRICK
Existing \$49,000.00. Mortgage 8½%.
Price \$78,500.00.
(212) 672-3908. Principals.

• HELP WANTED •

OPENINGS AVAILABLE for Syracuse Non-Ferrous Smelter (Foundry Type Work). We offer permanent positions with excellent wages, life insurance, hospitalization and pension plan. We are looking for responsible persons for interesting and steady employment in a long established industry. Apply in person or call: ROTH BROS. SMELTING CORP., 6223 Thompson Road, East Syracuse, N.Y. 13057 (315) 463-9500.

ГОСПОДИНЯ

для старшого подружжя. Прибирання і варення. Мусить бути в зрілому віці і мати кілька років досвіду. Мешкання на місці, добра платня, тел. „collect”. (201) 736-4550 між 4 і 9 веч.

СТОЛЯР

який говорить слов'янськими мовами. Досвід, повний час або на кілька годин.
(212) EV 8-7637

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 East 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2476

191 Avenue „A”
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор ІОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Заслужує влаштування похоронів в каплицях, поховальних в козичі райони міста. Похорони по мінімальним цінам.

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz — J. J. McNeerney
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

ПАНОВЕ

Прому надати інформації про забезпечення

Ім'я і прізвище

Адреса

Місто

Стейт

31п код

МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ:

день місяць рік